

РЕШЕНИЕ

№ 4267

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2946** по описа за **2022** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. Т. И. срещу решение от 16.06.2020г., постановено по н.а.х.д. № 9100/2018г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав. С това съдебно решение е потвърдено Наказателно постановление № 17-4332-025494/06.12.2017г., издадено от началник на сектор в ОПП при СДВР, с което на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП на П. Т. И. е наложена глоба в размер на 750 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца.

В касационната жалба са наведени доводи, че е изтекъл срокът на абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 НПК, което обуславя отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – началник на сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока

по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН.

Разгледана по същество е основателна.

С обжалваното решение въззивният съд е потвърдил Наказателно постановление № 17-4332-025494/06.12.2017г., издадено от началник на сектор в ОПП при СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП на П. Т. И. е наложена глоба в размер на 750 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца, за това, че на 28.05.2017г., в 13:42 ч., в [населено място], на [улица], с посока от [улица]към [улица], като водач на товарен автомобил марка БМВ Х 3 Х Д. 20Д с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на [фирма], и срещу фирма „П.“, се движел със скорост 109 км/час при максимално разрешена скорост 50 км/ч за населено място, в нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Към датата на постановяване на настоящото решение са налице предпоставките на чл. 289, ал. 1 във вр. с чл. 24, ал. 1, т. 3 НПК, за които съдът следи служебно. Съгласно препращащата норма на чл. 11 ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Изтичането на давността, респ. на абсолютната давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, в чл. 79 е предвидено, че наказателното преследване се изключва, когато е изтекла предвидената в закона давност. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 НК наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години. В чл. 81, ал. 3 НК е въведена абсолютна погасителна давност, а именно: независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член, т.е. за административни нарушения срокът на абсолютната погасителна давност е четири години и половина. Безспорно е, че в случая нарушението е прието за извършено на 28.05.2017г., от която дата е започнал да тече срокът на абсолютната погасителна давност, като същият е изтекъл на 28.11.2021г.

С изтичането на давностния срок се изключва административнонаказателното преследване, което налага прекратяване на административнонаказателното производство и отмяна на наказателното постановление. Ето защо обжалваното решение, потвърждаващо НП, следва да бъде отменено, като настоящата инстанция се произнесе по същество и отмени НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 16.06.2020г., постановено по н.а.х.д. № 9100/2018г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 101-ви състав, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 17-4332-025494/06.12.2017г., издадено от

началник на сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП на П. Т. И. е наложена глоба в размер на 750 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца, за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: